2024 (I) ILR-CUT-874

ବି. ପି. ରାଉତରାୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. (ସି) ସଂଖ୍ୟା 16187/2012

ଯଦୁନାଥ ମଲ୍ଲିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ......ଆବେଦନକାରୀମାନେ

-ବନାମ-

ଅତିରିକ୍ତ ଆୟୁକ୍ତ, ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଏବଂ ଚକବନ୍ଦୀ, ବାଲେଶ୍ୱର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ......ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ

ଓଡ଼ିଶା ଜୋତ ଚକବନ୍ଦୀ ଏବଂ ଜମି ବିଖଣ୍ଡନ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1972 — ଧାରା 3, 12, 36, 37—ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 (3) ଅଧୀନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତି ମାମଲା 1996 ମସିହାରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା—ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅପିଲ କିମ୍ବା ଧାରା 36 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ—ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 (1) ଅଧୀନରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ—ଧାରା 12 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନରେ ପ୍ରତିକାର ଲାଭ ନକରି ଧାରା 37 (1) ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣୀୟ କି—ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ନା—ଅପିଲ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଧାରା 37 (1) ଅଧୀନରେ ସିଧାସଳଖ ଅଧିକାରିତାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା, ଅନୁଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

ଭରସା ଏବଂ ପରାମର୍ଶ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ:-

1. AIR 1983 Ori 31 : ଗୋପୀନାଥ ଦେବ ବନାମ ବୁଧିଆ ସ୍ୱାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
2. 1994 (II) OLR 225 : ଭରତ ସାହୁ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
3. 2000 (90) CLT 412 : ବୃନ୍ଦାବନ ସାହୁ ବନାମ ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
4. 1971 (37) CLT 897 : ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସଦସ୍ୟ, ବିକ୍ରୟ କର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
5. 1977 (43) CLT 681 : ମହୁରିଲାଲ ଅଗ୍ରୱାଲ ବନାମ ଦୁସାସନ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
6. 1984 (57) CLT 1 : ରାଧାମଣି ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ. ବ୍ରଜ ମୋହନ ବିଶ୍ୱାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
7. AIR 1980 ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ 149 : ପି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବନାମ ଭୂମି ସଂସ୍କାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ
8. 2003 (II) OLR 189 : ପ୍ରଭାଗୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧକ, ଓରିଏଣ୍ଟାଲ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ନିରୁପମା ମଲ୍ଲିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
9. AIR 2000 SC 1165 : ୟୁନାଇଟେଡ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
10. (1992) 73 CLT 217:1991 SCC OnLine Ori 118 : ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ମେସର୍ସ ମଡର୍ଣ୍ଣ ଫେବ୍ରିକେଟର୍ସ ଫାର୍ମ ବନାମ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ହରିଚନ୍ଦନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
11. 1993 SCC OnLine Ori 220 : ଗୁଲଜର ଖାନ୍ ବନାମ ଚକବନ୍ଦୀର ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
12. 1994 (II) OLR 225 : ଭରତ ସାହୁ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
13. 1995 (I) OLR 516 : ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ ବନାମ ଭିକାରୀ ଚରଣ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
14. 1997 SCC OnLine All 505 : ଶ୍ରୀମତୀ ଶିବ୍ରାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ. ଉପ ଚକବନ୍ଦୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
15. 1982 SCC OnLine Ori 74 : ଗୋପୀନାଥ ଦେବ ବନାମ ବୁଧିଆ ସ୍ୱାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
16. (2019) 9 SCC 416 : ନରେଶ କୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସରକାର (ଏନ୍.ସି.ଟି. ଦିଲ୍ଲୀ) ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏନ୍. କେ. ସାହୁ

ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ : ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୟୁ.କେ. ସାହୁ, ଏ ଏସ୍ ସି ଏବଂ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ. ଦ୍ୱିବେଦୀ

ରାୟ ରାୟ ତାରିଖ : 19.01.2024

ବି. ପି. ରାଉତରାୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏନ୍. କେ. ସାହୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 4, 5 ଏବଂ 7 ରୁ 9 ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. କେ. ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ-ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଏ ଏସ୍ ସି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୟୁ. କେ. ସାହୁଙ୍କୁ ଶୁଣାଗଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 6 ଏହି ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

2. ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅତିରିକ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଏବଂ ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତ, ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଲଗ୍ନକ-12 ଏବଂ 13 ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।

3. ଏହି ମାମଲାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 716 / 1935-36 ରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ତେନ୍ତୁଳିଆପାଡା ଗାଁର ସି. ଏସ୍. ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 67, ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 176 କ୍ଷେତ୍ରଫଳ ଏକର 0.84 ଡେସିମିଲର ଜମି ବିନିମୟକୁ ଅନୁମୋଦନ କରି, ଉକ୍ତ ଜମିକୁ ପୂର୍ବତନ ଜମିଦାରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, 31 ଜାନୁଆରୀ 1936 ରେ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଜମିଦାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା । 1945 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 12 ତାରିଖରେ, ପୂର୍ବତନ ଜମିଦାର, ସାଧୁ ଚରଣ ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଚାଷ ପାଇଁ ସଲାମୀର ରସିଦ ଉପରେ ପ୍ଲଟ ସଂଖ୍ୟା 176 ମଧ୍ୟରୁ 60 ଡେସିମିଲ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ "ଚିରସ୍ଥାୟୀ ରୟତୀ ଅମଲନାମା ପଟ୍ଟା" ଜାରି କରିଥିଲେ । ତା 'ପରେ ସମ୍ପତ୍ତି ନିହିତ ହେବା ପରେ ସାଧୁ ଚରଣ ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମି ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆପତ୍ତି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 5042/41ରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଏମ୍ ଏସ୍ ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 75 ଅଧୀନରେ ଏମ୍ ଏସ୍ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 206/429 ରେ ଉକ୍ତ ସାଧୁ ଚରଣ ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । 1969 ମସିହାରେ, ଏମ୍ ଏସ୍ ନଥି ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପରେ, ସାଧୁ ଚରଣ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ନାମ ଏକର 0.62 ଡେସିମିଲ କ୍ଷେତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥିତିବାନ୍ ସ୍ଥିତି ଅଧୀନରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା । 1993 ମସିହାରେ ସାଧୁ ଚରଣ ପଣ୍ଡା ତିନି ଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକର 0.05 ଡେସିମିଲ ଜମି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଖତିୟାନରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଥିଲା । 1994 ରେ ଚକବନ୍ଦୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା 4 ରୁ 9, ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମିର ଲିପିବଦ୍ଧକରଣରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଓଡିଶା ଜୋତ ଚକବନ୍ଦୀ ଏବଂ ଜମି ବିଖଣ୍ଡନ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1972 (ଏହା ପରେ "ଓସିଏଚ୍ ଏବଂ ପିଏଫ୍ଏଲ୍ ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 9 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆପତ୍ତି ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 575/94 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆପତ୍ତି ମାମଲା 24 ଫେବୃଆରୀ 1996 ରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅପିଲ କିମ୍ବା ନିୟମିତ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ ନକରି, ଆର୍. ପି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 63 / 1997 ରେ ଓସିଏଚ୍ ଏବଂ ପିଏଲ୍ଏଫ୍ ଅଧନିୟମର ଧାରା 37 (1) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷ 4 ରୁ 9, ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ମାମଲା ମଧ୍ୟ 1998 ମସିହା ଜୁନ୍ 22 ତାରିଖରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । କୌଣସି ପକ୍ଷ ଏହାକୁ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରିନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ 14 ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 2011 ମସିହାରେ, 22 ଜୁନ୍ 1998 ତାରିଖର ଆଦେଶ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆୟୁକ୍ତ, ଚକବନ୍ଦୀ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2 / 2011 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବିବିଧ ମାମଲାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟୁକ୍ତ 1998 ମସିହା ଜୁନ 22 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା'ପରେ 2012 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ମାସ 9 ତାରିଖରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ 4 ରୁ 9 ମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏକ ନୂତନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ତଥା ଏହା ପରେ 9 ଫେବୃଆରୀ, 2012 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି କରିବାର ବିଷୟ ଅଟେ ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ସାହୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବୈଧାନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନର ବିଚାର କରିବା ତାଙ୍କ ଅଧିକାରିତା ବାହାରେ ଅଟେ ଏବଂ ଏହିପରି, ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ସହିତ 9 ଫେବୃଆରୀ 2012 ତାରିଖର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ନିୟମିତ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ କେବଳ

ଏହି ଆଧାରରେ ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନକୁ ସମର୍ଥନ କରି, *ଶ୍ରୀ ସାହୁ* ***ଗୋପୀନାଥ ଦେବ ବନାମ ବୁଧିଆ ସ୍ୱାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲା, AIR 1983 Ori 31, ଭରତ ସାହୁ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲା, 1994 (II) OLR 225, ବୃନ୍ଦାବନ ସାହୁ ବନାମ ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲା, 2000 (90) CLT 412, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସଦସ୍ୟ, ବିକ୍ରୟ କର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, 1971 (37) CLT 897, ମାହୁରିଲାଲ ଅଗ୍ରୱାଲ ବନାମ ଦୁସାସନ୍ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , 1977 (43) CLT 681 ଏବଂ ରାଧାମଣି ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବ୍ରଜ ମୋହନ ବିଶ୍ୱାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 1984 (57) CLT 1,*** *ମାମଲାଗୁଡିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।*

5. ଅପରପକ୍ଷରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ 4 ରୁ 9 ମାନଙ୍କପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଦ୍ୱିବେଦୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସଂଯୁକ୍ତ ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ 22 ଜୁନ୍ 1998 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅଭିଲେଖରେ ଏକ ଠକେଇ ଥିଲା, ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ନିବେଦନରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଥିଲା, କାରଣ ଠକେଇ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆଦେଶ ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ବିଷୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ବିଧାନରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଷମତାର ଆଦୌ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ତର୍କର ସମର୍ଥନରେ ସେ, ***ପି. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବନାମ ଜମି ସଂସ୍କାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, AIR 1980 ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ 149, ପ୍ରଭାଗୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧକ, ଓରିଏଣ୍ଟାଲ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ନିରୁପମା ମଲ୍ଲିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 2003 (II)OLR 189 ଏବଂ ୟୁନାଇଟେଡ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଇନସ୍ୟୁରାନ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, AIR 2000 SC 1165*** ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ।

6. ଉପରୋକ୍ତ ବିବରଣରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିକ୍ରେତା ସାଧୁ ଚରଣ ପାଣ୍ଡାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଖତିୟାନର ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ଜମିଟିକୁ ସ୍ଥିତିବାନ ସ୍ଥିତିରେ ଲିପିବଦ୍ଧକରଣ, ନିର୍ବିବାଦରେ ରହିଛି । ତିନିଜଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ବିବାଦିତ ଜମିର ପରିମାଣ ମୋଟ ଏକର 0.15 ଡେସିମିଲ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକର 0.05 ଡେସିମିଲ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, 24 ଫେବୃଆରୀ, 1996 ରେ ଓସିଏଚ୍ ଏବଂ ପିଏଫ୍ଏଲ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 9 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତି ମାମଲାକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ପରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲରେ କିମ୍ବା ଉକ୍ତ ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣରେ ଏହା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରିତାକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣକୁ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଛନ୍ତି । ଧାରା 37 ଅଧୀନରେ ଥିବା କ୍ଷମତା, ନ୍ୟାୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ନିହିତ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଅଧିକାରିତା ଅଟେ । ***ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ମେସର୍ସ ମଡର୍ଣ୍ଣ ଫେବ୍ରିକେଟର୍ସ ଫାର୍ମ ବନାମ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ହରିଚାନ୍ଦନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (1992) 73 CLT 217 (1991 SCC OnLine Ori 118*** ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ :-

> *"8. ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ମଡର୍ଣ୍ଣ ଫେବ୍ରିକେଟର୍ସ ଗ୍ରୁପ୍ ଦ୍ୱାରା ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ କି ? ସେମାନଙ୍କ ମତରେ, ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ବ୍ୟାପକ ଏବଂ ଲଗାମହୀନ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିଥାନ୍ତେ । 66 (1988) C.L.T. 182 ନିକୁଞ୍ଜ କିଶୋର ଦାସ ବନାମ ଚକବନ୍ଦୀ ଅଧିକାରୀ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟଯାଇଥିଲା ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତିକାରହୀନ ସହ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତରେ ଏହି ବିବାଦ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଏବଂ ମନମୋହକ ବୋଲି ପ୍ରତୀତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଯାଞ୍ଚ ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ, ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରଗତି କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଷେଧାଦେଶକୁ*

ଅତିକ୍ରମ କରିବା ଧାରା 37ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ଧାରା 36 ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହା ସେହି ସମୟରେ ବର୍ଜିତ ଥିଲା କିମ୍ବା ଏପରି ଅନ୍ୟ ତ୍ରୁଟି ରହିଥିଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା, ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ କ୍ଷମତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବୈଧାନିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ । ଧାରା 37 ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ୍ୟାୟର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ନିଷେଧାଦେଶକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଛଦ୍ମବେଶ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଯଦି ଆୟୁକ୍ତ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ, ଏପରି ଯଥାର୍ଥ ଆଧାର ରହିଥିଲା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରତିକାରର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ, ସେଠାରେ ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ଏବଂ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଆଦେଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ । ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ସୀମିତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାରକୁ ପୁନଃଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ନିୟମିତ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରା 9 (3) ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଉଠାଇନଥାନ୍ତି, ତେବେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱହ୍ରାସକାରୀ ପରିସ୍ଥିତି ବିନା ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଅନୁଚିତ ହେବ । ଏହା ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ, ପୃଷ୍ଠଭୂମିର ତଥ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯେଉଁ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାରର ଲାଭ ଉଠାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ, ତାହା ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତଥାପି, ଏପରି କ୍ଷମତାକୁ ଯତ୍ନ, ସତର୍କତା ଏବଂ ସାବଧାନତା ସହ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଲଗାଯାଇଥିବା କଠୋରତା ସମାପ୍ତ   କରିଦେବ ।

ମେସର୍ସ ମଡର୍ଣ୍ଣ ଫେବ୍ରିକେଟର୍ସ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଏକ ବୃହତ ବିଚାରପୀଠକୁ ସନ୍ଦର୍ଭିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ***ଗୁଲଜାର ଖାନ୍ ବନାମ ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 1993 SCC OnLine Ori 220*** ରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ଏହିପରି ଅଟେ:-

*"4. ଆମେ ଆମ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ଦେଖିବା ବିପରୀତ ହେବ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 (1) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ଉପଲବ୍ଧତା ସେହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ । ଯଦିଓ ଏକ କ୍ଷମତା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ସୀମିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିପାରେ । ଆମେ ଏହି ଦିଗକୁ ଏଥିପାଇଁ ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ କାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଧାରା 37ରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ସେହି ସମୟ ଅବଧିର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ, ତେଣୁ ଏହାର ଅପବ୍ୟବହାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆମେ କହିବୁ ଯେ, କ୍ଷମତାର ଅପବ୍ୟବହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦିଗ ଅଟେ", ଏବଂ ଯଦି ଏହା କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମେତ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରପୀଠରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ, ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଧାରା 37 ର କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ଏକ ଉଚ୍ଚ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି, ଏକ ଅନୁମାନ ଅଛି ଯେ, ସେ ଏହାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ଏପରି କରନ୍ତି, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ତେବେ ବ୍ୟଥିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିକାର ବିହୀନ ହେବେ ନାହିଁ । ତଥାପି, ତାହା ଶକ୍ତିର ଉପଲବ୍ଧତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଧାର ହୋଇନପାରେ, ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଆମେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଟୁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ **(ମଡ଼ର୍ଣ୍ଣ ଫ୍ୟାବ୍ରିକେଟର୍ସ ବନାମ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ହରିଚନ୍ଦନ୍)** 73 (1992) C.L.T. 217 ବିଷୟରେ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବା ଉପଯୋଗୀ ହେବ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ବିଚାରପୀଠ ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପରିଚାଳନା କରିବା ସମୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହାକୁ ଯତ୍ନ, ସତର୍କତା ଏବଂ ସାବଧାନତା ସହ*

*ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା କଠୋରତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବ । ବିଚାରପୀଠ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱ ହ୍ରାସକାରୀ ପରିସ୍ଥିତି ରହିବା ଉଚିତ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ, 7-4-1992 ରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 2763/1984 (**ଲିଙ୍ଗରାଜ ମହାନ୍ତି ବନାମ ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭ ସାହୁ**) ରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଉଦ୍ଧୃତ ହୋଇଥିଲା ।*

xxxxxx xxxxxx xxxxxx

44. ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭର ଉତ୍ତର ଏହା କହି ଦେଉଛୁ ଯେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚନାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଚକବନ୍ଦୀଙ୍କ ପରିଚାଳନା ବନ୍ଦ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଧାରା 37 ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ; ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ କି ନାହିଁ ତାହା ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

***ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି :-** ମୁଁ ସହମତ ।*

କେ.ସି. ଜଗଦେବ ରାୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି -39. ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଜମି ବିଖଣ୍ଡନ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1972 (ଏହା ପରେ "ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି) ର ଧାରା 37 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି ହେବା ପରେ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ କି ଯେ, ୟୁନିଟରେ ଚକବନ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ତା' ପରେ ୟୁନିଟର ଅଂଶ ଗଠନ କରୁଥିବା ଗ୍ରାମ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ, ଚକବନ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ଏପରି ଏକ ବିଷୟ, ଯାହାର ରାଜ୍ୟର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଞ୍ଚଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି, କାରଣ କିଛି ଅଣ-ସଙ୍ଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଚକବନ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଉପରେ ଗଭୀର ବିଚାର କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ମୋ ପ୍ରଭୁ ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମତାମତକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ମୁଁ ମାମଲାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ସହିତ ସହମତ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ ଯେ, ଚକବନ୍ଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 41 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଫଳାଫଳ ଅଟେ, ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ଯାହା ଚକବନ୍ଦୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରେ ।"

7. ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ***ଭରତ ସାହୁ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 1994 (2) 1994 (II) OLR 225*** ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ନ ଦେବା, ଧାରା 37 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଅଧିକାରିତାକୁ ଯଦିଓ ସମାପ୍ତ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଧାରା 37 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ସାବଧାନତାର ସହ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ କେବଳ ସେତେବେଳେ କରାଯିବ ଆବଶ୍ୟକ ଯେତେବେଳେ ଆୟୁକ୍ତ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବେ ଯେ, ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧସ୍ତନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଛି । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ, ଅପିଲେଟ ବିଚାରପୀଠରେ ପ୍ରତିକାରର ଲାଭ ନନେଇ, ଧାରା 37 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଧିକାରିତା ଅଧୀନରେ ଥିବା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନଥିଲା ଏବଂ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଚକବନ୍ଦୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ନାଥିଲା ।

8. ***ବସନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ ବନାମ ଭିକାରୀ ଚରଣ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 1995 (I) OLR 516*** ମାମଲାରେ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଧାରା 37 (1) ଅଧୀନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ, ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ ଏବଂ

ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ନିଷେଧାଦେଶକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଛଦ୍ମବେଶ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷମତା ନିୟମିତ ଭାବରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

9. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ପ୍ରତିପକ୍ଷ 4 ରୁ 9 ମାନେ ଆବେଦନର ପ୍ରତିକାରର ଲାଭ ନେଇ ସିଧାସଳଖ ଓସିଏଚ୍ ଏବଂ ପିଏଫ୍ଏଲ୍ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ, ଯଦିଓ ଏହି ଆଦେଶ 22 ଜୁନ୍ 1998 ରେ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବା କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିନଥିଲେ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟରୁ ଯାହା ଜଣାପଡୁଛି, ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲରେ ପ୍ରତିକାରର ଲାଭ ନେଇ ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା । ଅପିଲେଟ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଧାରା 37 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସିଧାସଳଖ ଅଧିକାରିତାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଯଥାର୍ଥ ଆଧାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ ଧାରା 37 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଏପରି କ୍ଷମତା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

10. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଧାରକୁ ଆସିବା ଯେ, ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ 14 ବର୍ଷ ପରେ ପୁନଃନିରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସାରମର୍ମ ଉପସ୍ଥାପନ କରେ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଏହା ଏବେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତି ନ ହୋଇଥିବା ବସ୍ତୁ ହୋଇରହିନାହିଁ ଯେ, ବିନା କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଅର୍ଦ୍ଧ ନ୍ୟାୟିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇପାରିବ । ***ଶ୍ରୀମତୀ ଶିବାଜୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚକବନ୍ଦୀର ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 1997 SCC OnLine All 505***, (ଯାହା 3 ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ବୃହତ ପୀଠ) ମାମଲାରେ ଏହା ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି :-

> *"2. ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି (ବି.କେ. ରୟ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି) ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା।ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ସନ୍ଦର୍ଭିତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ।*
>
> *"ଚକବନ୍ଦୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଛି କି ସେମାନେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା / ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ, ଯଦିଓ ୟୁ.ପି. ଜୋତ ଚକବନ୍ଦୀ ଅଧିନିୟମ, 1953 ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ସମୀକ୍ଷା ଅଧିକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ?"*

ଗୋପୀନାଥ ଦେବ ବନାମ ବୁଧିଆ ସ୍ୱାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 1982 SCC OnLine Ori 74 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଖଣ୍ଡପୀଠ) ନିମ୍ନମତେ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :-

> *"7. "ସମୀକ୍ଷା" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ, କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମାମଲାର ନ୍ୟାୟିକ ପୁନଃ ପରୀକ୍ଷଣ ଅଟେ । ସମୀକ୍ଷା କରିବାର କ୍ଷମତା ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ନାହିଁ । ଏହା ବିଧାନର ସୃଷ୍ଟି ଅଟେ । ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିଜର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ସମୀକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଭଳି ସାଧାରଣ ଅଧିକାରିତା ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଧାନ ଅଧୀନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସୀମିତ ଅଧିକାରିତାର ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର (1971) 37 Cut LT 897: (1972 Tax LR 1735) (ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସଦସ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଅଧୀନରେ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ବିଞ୍ଚ ଓ.ଇ.ଏ. ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ଓ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 14) ତାଙ୍କ*

ନିଜ ଆଦେଶ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସି. ପି. ସଂହିତାର ଧାରା 151 ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

XXXX XXXX XX XXX"

ନରେଶ କୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସରକାର (ଏନ୍ ସି ଟି ଦିଲ୍ଲୀ), (2019) 9 SCC 416 ମାମଲାରେ, ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି :-

"13. ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ, ସମୀକ୍ଷା କରିବାର କ୍ଷମତା କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ଯେତେବେଳେ ବିଧାନ ଏହା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଧାନରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନା ହିଁ । କଳାଭାରତୀ ଆଡଭର୍ଟାଇଜିଂ ବନାମ ହେମନ୍ତ ବିମଲନାଥ ନରିଚାନିଆ, (2010) 9 SCC 437:(2010) 3 SCC (Civ) 808] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନମତେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ :(SCC ପୃଷ୍ଠାଦ୍ୱୟ 445-46, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 12-14)

"... 12. ଏହା ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନଗତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ, ବିଧାନ/ନିୟମ ଅନୁମତି ନ ଦେଲେ, ନ୍ୟାୟିକ/ଅର୍ଦ୍ଧ-ନ୍ୟାୟିକ ଆଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଆଦେଶ କରୁଥିବା ଅଧିନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ଯେ, ଏକ ସମୀକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସମୀକ୍ଷାର ଆଦେଶ ପାରିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା କ୍ଷମତାତୀତ, ବେଆଇନ ଏବଂ ଅଧିକରିତା ବାହାରେ ହେବ । (ପଟେଲ ଚୁନିଭାଇ ଦଜିଭା ବନାମ ନାରାୟଣରାଓ ଖଣ୍ଡେରାଓ ଜାମ୍ବେକର, AIR 1965 SC1457 ମାଧ୍ୟମରେ] ଏବଂ ହରଭଜନ୍ ସିଂ ବନାମ କରମ ସିଂ, AIR 1966 SC 641)

13. ପଟେଲ ନରଶୀ ଥାକେରୀ ବନାମ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ସିଂହଜୀ ଅର୍ଜୁନସିଂହଜୀ, (1971) 3 SCC 844, ଚନ୍ଦ୍ର ଭାନ ସିଂହ ବନାମ ଲତାଫତ ଉଲ୍ଲା ଖାନ, (1979) 1 SCC 321, କୁନ୍ତେଶ ଗୁପ୍ତା ବନାମ ହିନ୍ଦୁ କନ୍ୟା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, (1987) 4 SCC 525:1987 SCC (L&S) 491, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଭୂମି ଅଭିଲେଖ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଆୟୁକ୍ତ, (1998) 7 SCC 162 ଏବଂ ସୁନୀତା ଜୈନ ବନାମ ପୱନ କୁମାର ଜୈନ, (2008) 2 SCC 705: (2008) 1 SCC (Cri) 537 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସମୀକ୍ଷା କରିବାର କ୍ଷମତା ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ନୁହେଁ । ଏହା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ/ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ/ନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ପୂର୍ବ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ କାରଣ ସମୀକ୍ଷା ହେଉଛି ବିଧାନର ସୃଷ୍ଟି । ସମୀକ୍ଷାର ଅଧିକାରିତା କେବଳ ବିଧାନରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ତେଣୁ, କୌଣସି ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସମୀକ୍ଷାର କୌଣସି ଆଦେଶ, ଅଧିକାରିତା ବିନା ହେବା କାରଣରୁ ଅମାନ୍ୟ ହେବ ।

14. ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଥିବା ଆଇନକୁ ଏହି ପରି ସଂକ୍ଷେପିତ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ/ସଂଶୋଧନ/ସୁଧାର ନାମରେ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।"

11. ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ଯେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହିତ ଠକେଇ କରାଯାଇଥାଏ, ତେବେ ସମୀକ୍ଷାର କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆଦେଶ-ଫର୍ଦ୍ଦରେ ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଏହାର ଅତିରିକ୍ତରେ 22 ଜୁନ୍ 1998 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସହ ଠକେଇର କଥା କହିଥାଏ, ଯାହା ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବୋଲି ମିଳିପାରିନଥିଲା । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, ଆଦେଶ-

ଫର୍ଦ୍ଦର ପଠନରୁ ଏହା ଜଣାପଡେ ଯେ, ଆଦେଶ-ଫର୍ଦ୍ଦରେ ମାମଲାର ମୁଲତବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଦେଶର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ-ଫର୍ଦ୍ଦର ଅନୁରୂପ ପୃଥକ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ମାମଲାର ସମାଧାନ ପୃଥକ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ଆଦେଶ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ, ଯାହା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ହୋଇଥାଇପାରେ ଏବଂ ପୃଥକ ଫର୍ଦ୍ଦରେ ଆଦେଶର ଉପସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଏ । ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, 22 ଜୁନ୍ 1998 ତାରିଖର ଆଦେଶ, ମୂଳ ଆଦେଶର ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର କ୍ଷମତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ଠକେଇ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

12. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଚଉଦ ବର୍ଷ ପରେ ମୂଳ ଆଦେଶ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ତଥା ତା'ପରେ ଏକ ନୂତନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଅବୈଧ ଏବଂ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ବାହାରେ ମିଳିଥିବା କାରଣରୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ-12 ଏବଂ 13 ଅଧୀନରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

13. ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ।

—— o ——

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣ ଟିପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା
ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ